
Diplom z EU? Školy ho nemusí uznat

Diplom z EU? Školy ho nemusí uznat

Žádostí o uznání zahraničního vzdělání přibývá. Se studiem v USA problémy nejsou, s Francií a Německem ano.

Praha/Paříž, 2. 8. 2004

Pověsit si na stěnu místo obrazu svůj vysokoškolský diplom není v Česku zrovna obvyklé. Marc Verdier, pětapadesátiletý Francouz, který už jedenáct let žije v Praze, to přesto udělal. "Záleží na tom, o jaký diplom jde," tvrdí a ukazuje na zažloutlou listinu nad svým počítačem. "Tehle rozhodně není ledajaký. Je ze Sciences Po."

Ústav politických věd Pařížské univerzity, jak se prestižní škola správně nazývá, je známý po celém světě. Studoval tady někdejší francouzský premiér Lionel Jospin i prezident Jacques Chirac.

Potíž je v tom, že do Česka - jak před časem zjistil sám Verdier - zatím věhlas Sciences Po nedorazil. "Před bezmála třemi lety, v listopadu 2001, jsem poprvé požádal, aby mi mé studium v Paříži uznali jako vzdělání odpovídající vysokoškolskému vzdělání v České republice," říká. "A od té doby stále čekám na výsledek."

Když byl Marc Verdier mladší, pracoval jako finančník v různých nadnárodních korporacích, například ve společnosti General Electric nebo Honeywell. Pak začal podnikat. Jeho firma dnes distribuuje francouzský účetní software zahraničním společnostem sídlícím v Česku.

"Abych tu mohl mít profesní aktivity, potřebuji něco, co ve Francii nemáme: živnostenský list v oboru účetnictví," vysvětluje podnikatel. "A to přesto, že mohu doložit mnohaletou praxi."

Získat živnostenské oprávnění znamenalo požádat v Česku o nostrifikaci pařížského diplomu z roku 1968. Verdier se proto obrátil na Vysokou školu ekonomickou v Praze. Ta o dva roky později rozhodla: ukončené studium na Sciences Po odpovídá bakalářskému studiu na VŠE. Na magisterský diplom ale Marc Verdier nárok nemá.

"Jediné, co na VŠE udělali, bylo, že srovnali délku studia v Paříži a tady. A protože jsem na Sciences Po strávil tři roky, jsem pro ně automaticky jen bakalář," stěžuje si francouzský podnikatel. "Nikoho už nezajímá, že jsme ve škole - na rozdíl od studentů VŠE - trávili celé dny, od rána až do večera. Proto jsem se proti rozhodnutí odvolal."

Verdier není jediným, kdo má s uznáním vysokoškolského diplomu ze zahraničí v České republice potíže. Stejný problém řeší i Češi, kteří se z ciziny vracejí domů. A to nejen ti, kdo o nostrifikaci požádali pražskou VŠE.

S žádostí o uznání diplomu neuspěla ani pětadvacetiletá Barbora Procházková.

"Vystudovala jsem bakaláře v Hamburku a chtěla na magistra přestoupit na Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze," říká. "Nevyšlo to. Úředníci na děkanátu se totiž nelíbilo, že jsem bakaláře nestudovala tři, ale jen dva roky. A když jsem protestovala, řekla mi: "Když vám Česko nebylo dost dobré..." Tak jsem se sebrala, vrátila se do Hamburku a úspěšně dostudovala tam."

"S diplomy z Německa a Francie jsou opravdu problémy," přiznává Josef Beneš z odboru vysokých škol ministerstva školství. Důvod? "Třeba v Německu mají odborné vysoké školy, které trvají jen čtyři roky, přesto jsou zakončené inženýrským diplomem," vysvětluje. "Většina českých škol ale takovému absolventovi přizná jen titul bakalář. Na inženýra se studuje déle."

Podobný problém je i s Francií. "Ta má vysokoškolský systém vůbec strašně komplikovaný," tvrdí Beneš. "S USA je to jednodušší - mají stejný systém jako my."

Potížím s nostrifikací se vyhne jen ten, kdo studoval v zemi, která má s Českem smlouvu o automatickém uznávání kvalifikace. Tedy hlavně absolventi škol v bývalém Sovětském svazu.

Takových ale moc není.

Naopak - roste počet studentů, kteří se vracejí s diplomem ze Západu, často právě z Německa nebo z Francie.

"Zatímco v roce 1998 nás o nostrifikaci zahraničního diplomu požádalo jen 28 lidí, loni už jich bylo 166," potvrzuje Jana Hauptmannová z VŠE.

"Žádné oficiální statistiky žadatelů o nostrifikaci nemáme," říká mluvčí ministerstva školství Michaela Lagronová.

"Očekáváme ale, že se počet žádostí se vstupem Česka do EU ještě výrazně zvýší."

Simona Holecová, Zuzana Kleknerová